

TÄHEKE

NR.5 1966

99ms

19. mail on pioneeride aastapäev.
Laulame teile

„elagu!“
ja lõõme
keerupatsi!

Tere, Täheke!

Mul läheb koolis hästi. Meie teeme koondusi. Meie II klassi oktoobrilaste juht on Anne Keel. Oleme teinud koondusel lõnganukke ja õpime nuku näidendit „Jänes ja rebane“. Mina olen jänes. Anne kirjutas kõigile osad välja ja teeb proove. Anne joonistab hästi ja õpetab meile ka joonistamist. Helje on pioneeride juht. Helje on minu õde, ta õpib hästi. Talvel käisime Heljega mäest alla sõitmas. Naistepäevaks tegime emale liniku. Helje aitab meil klasse korrastada.

URVE ALBIN,
Kurtna Algkooli II klassi oktoobrilaps

Selle tüdruku nimi, kes sulle siit vastu vaatab, on Katrin Kroon. Alles hiljuti oli Katrin oktoobrilaps: aitas ema, õpetas väikevennale tähti, joonistas ilusaid pilte ja harjutas klaverimängu. Nüüd sai Katrinist pioneer. Ta kannab pluusil punast kaelarätti ja tahab olla pioneerina niisama tubli, nagu oli oktoobrilapsena. Algas selleks on tal tehtud: Katrin lõpetab Tallinna 2. Keskkooli III-a klassi nii hästi, et tunnistusele tulevad tal ainult viied.

Arvo tegi linnusöökla

Arno Künnap õpib meie kooli IV klassis. Ta on pioneer. Ta hüppab kaugust kolm meetrit ja seitsekümmend sentimeetrit. Kõrgust hüppab ta ka üks meeter kaksteist sentimeetrit. Talvel tegi Arno koolimaja akna külge lindudele söökla. Kodu juurde metsa meisterdas ta kitsedele söödasõime. Sinna viis ta tihti heinu. Varsti saan ka mina pioneeriks.

ANDRES RIIBERG,
Hirvli Algkooli II klassi oktoobrilaps

Imbi

Mina kirjutan Imbist. Tal olid tunnis-
tusel ainult viied. Ta laulab ja tantsib
hästi.

Kodus aitab Imbi alati vanemaid. Ta
armastab väga loomi. Tema hooleks
on kanade ja jäneste eest hoolitse-
mine. Kui vanemaid kodus ei ole või
neil aega ei ole, siis lüpsab ta isegi
lehma ära.

NEEME BRUS,
Pajaka Algkooli II klassi
oktoobrilaps

Homme

MAIMU
LINNAMÄGI

Täna on rinnal sul punane täheke.
Kui aga kasvad, sirgud veel väheke,
toredaist toredaim ootab ees:
oled pioneer.

Pluusil siis uhiuus kaelarätt eretab,
lipu all malev sind sõbrana teretab:
kutsub sind endaga laulus ja salmis.
Oled sa valmis?

Saab sinust töömees ja raskuste trotsija?
Kasvab sust julge ja rahutu otsija?
Oled sa ausalt elama valmis?
Alati valmis!

Helgi aitas

Üskord kui me vahetunnis väheke mürasime, läks
mulle puru silma. Ja silm hakkas vett jooksuma ja kipi-
tama. Vaadata ei saanud enam midagi.
Seda kuulis Helgi ja küsis, kas puhast taskurätti on.
Taskurätiga võttis ta puru silmast välja.
Sügisel löikas Siim pliatsit teritades sõrme. Siis pio-
neer Helgi sidus sõrme kinni.

PILVI LUIK,
Oru Algkooli II klassi oktoobrilaps

Unustajad

ELAR KUUS

„Mihkel, kas hommikuvõimlemist tegid?“

„Tegin, memme.“

„End külma veega üle kallasid?“

„Kallasin.“

„Riideid harjasid?“

„Harjasin... Aga miks sa nõnda vaatad, memme? Küsi Pilvilt, kui sa mind ei usu.“

„Miks ei usu! Ainult et eile oli keegi kriidise käega su turjale löönud. Sõrmejäljed on alles.“

„Alles?!... Ai, vabandust, riiete harjamise unustasin! Ja praegu pole enam mahti, pean kooli ruttama. Rapsin kuube niisama... Sool! Head patsi, memme!“

Põmm! paugatas uks. Mütt-mütt-mütt! kaugenesid sammud.

„Mihkel, kuidas koolis läks?“

„Hästi, memme.“

„Tükid olid õpitud?“

„Muidugi.“

„Mis hinded said?“

„Nelja ja viie, Pilvi ka nägi... Sina vaatad mind jälle, mh... Ah-jaa, unustasin! Emakeeles pandi mulle küll kaks, laul polnud peas. Hakkasin õhtul õpima, siis tuli Peep, et hüppame kõrgust... Täna enam ennast segada ei lase, teen kohe kõik sulaselgeks... Ai-

nult enne käin vaatan natuke malevõistlust.“

„Kas mulle keldrist briketti töid, nagu töotasid?“

„Oh, unustasin! Mul ei ole praegu aega, aga kui tagasi tulen, tassin kõõki suure-suure hunniku... Head patsi!“

Põmm!

Mütt-mütt-mütt!

„Memme, millal poodi läheme?“

„Juba käisin.“

„Käisid?! Mis sa sealt töid?“

„Apelsine.“

„Häid?“

„Väga häid. Kui sa mind ei usu, küsi Pilvilt, tema söi ja kiitis.“

„Ja minu osa?“

„Ah, sind unustasin!... Noh, pole viga, teine kord toon neid suure-suure hunniku.“

Mihkel põrnitses hulk aega emale kahtlustavalt otsa, siis sõnas tasa:

„Aga... sa lubasid mind kaasa kutsuda, et... vaatame väikest fotoaparaati.“

„Ka selle unustasin.“

Mihkel mõistis lõplikult, et asi pole korras. Ta pidi välja minema, avas juba uksegi, kuid sulges selle jälle. Mitte põmm!, vaid hiljakesi. Ta kõndis aeglaselt toas edasi-tagasi. Mütt... mütt... mütt... .

„Memme!“

„Jah?“

„Ka sina oled viimasel ajal unustama hakanud?“

„Mis parata, perekonna viga.“

„Mm...“ Mihkel jäi ema ette seisma.

„Tead, memme, võtame end käsile.“

„Võtame.“

„Sõlmime lepingu, et kumbki meist ei unusta!“

„Olgu, nõus.“

Nad surusid teineteisel kätt.

TIKK JA

Tikk ja Takk olid maal onu juures.

Tikk ja Takk läksid õue. Porilombis lamas üks loom. See oli siga.

„Tal on seal paha ja märg olla,“ arvas Tikk.

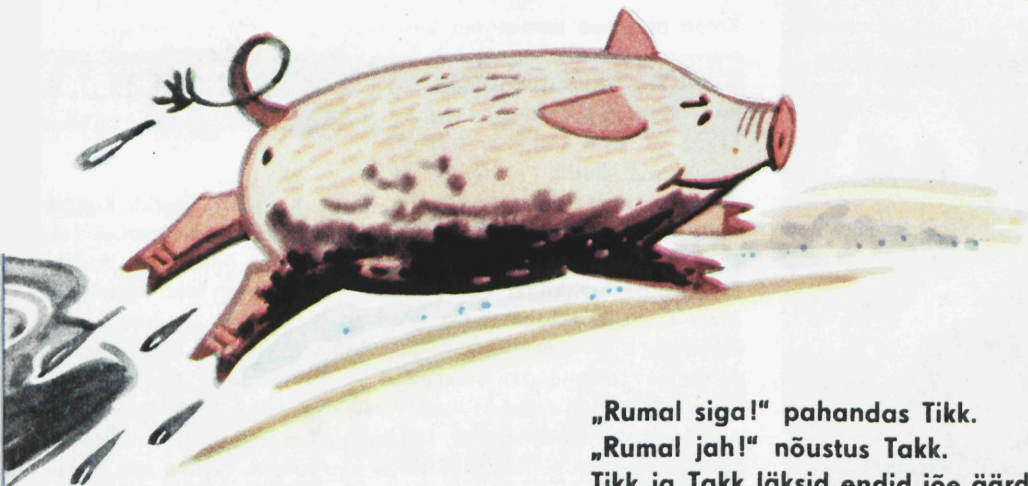
„Aitame ta välja,“ pakkus Takk.

Tikk võttis kõrvadest ja sikutas.

Takk haaras sabast ja sikutas.

TAKK ÕPIVAD TUNDMA LOOMI

MATTI
RANNU

„Rumal siga!“ pahandas Tikk.
„Rumal jah!“ nõustus Takk.
Tikk ja Takk läksid endid jõe äärde
puhastama. Ees oli tara.
Tikk ronis üle tara ja Takk ronis üle
tara.
Sarvedega loom söi tara taga
rohtu.

Siga kargas püsti ja tormas ruia-
tes minema.
Tikk kukkus vette ja Takk kukkus
vette.
Nad said väga märjaks ja pori-
seks.

„Näe, lehm!“ hüüdis Tikk.
„Lähme vaatama!“ arvas Takk.
Loom hakkas puhkima ja tormas
poistele kallale.
See oli hoopis kuri pull.
Tikk põgenes üle tara ja tõmbas
püksid katki. Takk põgenes üle tara
ja rebis särgi puruks.
„Mis teiega ometi juhtus?“ imestas
onunaine ja lõi kaht kätt kokku.
„Me õppisime tundma loomi,“ ütlesid
süngelt Tikk ja Takk.

Maire peenar

GEORG SEPP

Päike paistis maikuu taevas,
Maire koos emaga peenart kaevas:
väike peenralapike
jäeti talle, Mairele.
Tüdruk siis labida mulda löi,
umbrohujuured kõik välja tõi.
Võilillejuuri ta saputas,
mulla maha neilt raputas.

Maire koos emaga peenart kaevas,
Maire pisikest peakest vaevas:
„Kui see peenar mul kaevatud saab,
mida küll temale külvata?
Redist, köömneid, peterselli,
herneid, mooniseemneid, tilli,
sibulat...? Ei, seda mitte!...
Pigem pikki päevalilli,
tohtu suurt kõrvitsat.
Kui küll leiaks midagi
hästi-hästi magusat!”

Peenar on sile ja puhas ja ilus –
Maire ta rehaga üle silus.
Otsuski küps, mida külvata.
Kiiresti tuppa jookseb ta
ja tuleb siis –
suhkrutoosiga.

Ülal: „Pasunapuhuja“ – VIIVI OKAS Tallinna 42. Keskkooli I-b klassist.

All vasakul: „Lilled“ – AARE VAAB (7-a.) Koeru Lastepäevakodust.

All paremal: „Kosmonaudid Kuu peal“ – RIINA PERE (5-a.) Pärnu 7. Lasteaiast.

Pärast joonistusvõistluse väljakuulutamist tõi postimees mulle iga päev palju, palju joonistusi. Lõpuks kogunes neid üle 7000. See-tõttu oli ilusamate piltide valimisel hulk tööd.

Kõige paremad joonistused saatsid: 3-aastane Juho Kokamägi Tallinnast, 4-aastased Annika Tõnuri Tallinnast, Madis Lepasoo Elvast ja Astri Maripuu Keilast, 5-aastased Katrin Niinepuu ja Aili Fomitševa Tallinnast, Tarmo Laht Koimlast, Sigrid Kangur Tartust ja Eha Jaska Tuhalaanest, 6-aastased Epp Kokamägi Tallinnast ja Tarmo Uudam Sondast, 7-aastased Anu Toots Vastseliinast ja Irmu Räägel Pärnust, I klassi õpilased Mati Hlonin ja Mare Paan A. Jakobsoni nim. Pärnu 1. Keskkoolist, Andres Lukner Tornimäe 8-kl. Koolist, Tiit Pädam Tallinna 27. 8-kl. Koolist, Raivo Sündema Tallinna 22. Keskkoolist ja Tiiu Laursoo Ellamaa Algkoolist, II klassi õpilased Anu Villems ja Mare Pukk Kaimi 8-kl. Koolist, Raivo Paaemäe A. Jakobsoni nim. Pärnu 1. Keskkoolist, Tähte Luik Sindi Keskkoolist, Kalev Lepikov M. Härma nim. Tartu 2. Keskkoolist, Ülle Ravalepik Paide Keskkoolist, Ingrid Priske Märjamaa Keskkoolist ja Jaak Arro Tallinna 46. Keskkoolist, III klassi õpilased Meelis Vulp ja Priit Rea Tallinna 46. Keskkoolist, Liidia Nool ja Halvar Mändsaar M. Härma nim. Tartu 2. Keskkoolist, Laivi Tikenberg ja Helle Endma Ruila 8-kl. Koolist, Taimi Teppo Rapla Keskkoolist ja Heiki Hallemaa Valga 1. Keskkoolist, IV klassi õpilased Tiina Klaus Rapla Keskkoolist, Ene Pukk Kaimi 8-kl. Koolist ja Ants Kangro Maidla 8-kl. Koolist.

Eriti tahan kiita Pärnu 7. Lasteaeda, Koeru Lastepäevakodu, Lank-

TEEME

VÕITJAD • VÕITJAD • VÕITJAD • VÕITJAD • VÕITJAD

saare Laste-ööpäevakodu, Rapla Lasteaeda, A. Jakobsoni nim. Pärnu 1. Keskkooli, Pärnu 6. 8-kl. Kooli ja Tallinna 42. Keskkooli. Võistluse tublimad saavad auhinnaks raamatud.

Täheke

LAHTI POSTIPAUNA!

Paremal: „Õega koos laulame“ – INNA KIIRATS (4-a.) Pärnu 7. Lasteaiast.

All: „Minu kass“ – MARE PAAN A. Jakobsoni nim. Pärnu 1. Keskkooli I klassist.

All: „Jänesed heinapöllum“ – HELI MURDLA (5-a.) Pärnu 7. Lasteaiast.

Vasakul: „Kooli minnes... ja koolist tules“ – HALVAR MÄNDSAAR M. Härma nim. Tartu 2. Keskkooli III-a klassist.

Paremal: „Kokk ja tüüri-mehed tööpostil“ – TIIT PÄDAM Tallinna 27. 8-kl. Kooli I-a klassist.

VÕITJAD • VÕITJAD • VÕITJAD • VÕITJAD • VÕITJAD

Kai õmbleb

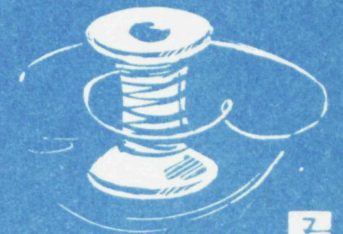
HELJO MÄND

Vanem öde Kai õmbleb, õmbleb kleiti. Mail ei ole maiks karnevalikleiti. Õmbleb, õmbleb Kai, nõel läks näppu, ai! Kleit tal valmis sai, ainult tuli lai.

Vanem öde Kai parandust ei pelga. Võtab sisse siit, nõelalt tuleb niit. Võtab sisse sealt, ikka pole hea – kleit ei lähe selga.

Vanem öde Kai õmbleb, õmbleb kleiti. Harutab ja õmbleb Maile maipeks kleiti.

Kleit nüüd selga pane, lenda, mesilanel

KUU

Kuu on Maa kaaslane. Tiirleb alati ümber maakera. Ta on maa-kerast tublisti väiksem. Meile paistab Kuu alustassi suurusena, sest ta asub kaugel. Kui sinna saaks kiirrongiga sõita, kuluks aega üle poole aasta. Kuid Nõukogude automaatjaam „Luna 9“ jõudis Kuule kolme ja poole ööpäevaga. Nii kiiresti lendas ta! Automaatjaam maandus Kuu Tormide ookeanile. Maa peal on ookeanid laiad veekogud. Kuu meredeks ja ookeanideks nimetatakse laiu tasandikke. Seal ei ole tilkagi vett. Kuul ei ole ka õhku, ei ole pilvi ega puhu ilmaski tuul. On ainult päikese käes suur kuumus, ja seal, kuhu päike ei paista, jälle kange külm. „Luna 9“ vaatles Kuu pinda ja saatis selle kujutisi Maale. Neid fotosid nägid televiisorist või vaatasid ajalehest. Nägid, et Kuu pind on konarlik, täis kivitükke ja kivirususid. Kuul on ka tohtu palju rõngasmägesid. Nende sees on tasandik ja keskel kooniline mäetipp. On veel palju kõrgeid mäeahelikke, sügavaid kuristikke ja laiu lõhesid. Kuult paistab taevast täiesti must. Selles kiirgab lugematul hulgal tähti ja helendab suur ketas – Maa. Nõukogude automaatjaama saatmine Kuule oli maailmas esmakordne ja teadusele väga tähtis. Nüüd on kindlasti teada, et Kuule võib saata aparate, mis seda taevakeha ja kogu maailmaruumi uurivad. Võib saata ilmajaamu, mis hakkavad täpsemalt Maa ilma ennustama. Tulevikus lendavad Kuule kosmonautid. Võib-olla siis rajatakse sinna ka raketiväljakud, kust hakatakse lendama teistele planeetidele.

OLIVIA SAAR

Lains TARKUS

Kaugel, nii kaugel on kangurumaa.
Seal kanguruisad
ja kanguruemad
ja kangurulapsed –
oi, vallatud nemad!

PEEP AJAB

„Vanaema, tee mulle kogelmogelit,“ palus Peep.
„Enne sööki ei tee,“ ütles vanaema. „Kogelmogel võtab söögiisu ära.“
„Kallis vanaema,“ mangus Peep edasi. „Ma kohe ei saa enam ilma kogelmogelita olla.“
„Küll sa saad,“ ütles vanaema. „Ära ole nii maias.“

Üks känguruema
läks hommikul poodi
ja kängurupoiss
jäi põõnema voodi.
Kuid varsti ta kodunt
minema kebis
ja autoteel autode vahel sebis.
Siis punase bussiga
jooksis ta võidu
ja bussi katusel tegi sõidu.
Sealt hüppas ta kalpsti!
veoauto kasti,
kus üksteise peal
olid sidrunikastid.
Poiss sidruneid pildus siia ja sinna,
nii sidrunirada
jäi kängurulinna.
Siis poisipõnn kaupluses
pahandust tegi –
kallas soola ja suhkru
kottides segi.
Veel tegi ta teist
ja kolmandat tempu,
ühtekokku sai kümmevõn
vigurit-vempu.

„Mis poisiga teha?“ mõtles känguruema.
Suure tasku siis põllele õmbles tema.
Nüüd poega ta alati kannab süles –
ei paremat nõu jäänud kängurul üle!

Kaugel, nii kaugel on kängurumaa.
Kui kunagi sinna juhtud sa
ja känguruemale satud vastu,
siis vaata, kas poiss on ikka tal taskus.

VANAEMALE KÄRBSEID PÄHE ENO RAUD

„Ma ei olegi üldse maias,“ käis Peep peale. „Ma lihtsalt va ja n kogelmogelit.“

„Mine parem õue mängima!“ ütles vanaema.

„Ma ei saagi mängida, kui sa kogelmogelit ei tee,“ jonnis Peep.

Ja siis vanaema ütles:

„Ära aja mulle kärbsed pähe!“

Peep vaatas ehmunult vanaemale otsa. Üks kärbes lendles tõesti ümber vanaema pea ja laskus vanaema kõrvaalestale istuma.

„Kas kärbsed lähevad läbi kõrvaaugu pähe?“ küsis Peep viimaks.

Vanaema hakkas naerma ja ütles ainult:

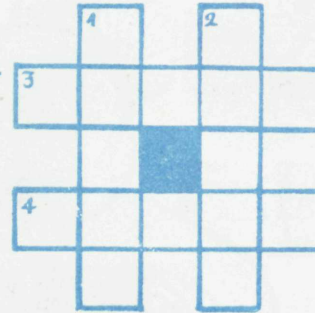
„Kui sa hea laps oled, saad kogelmogelit pärast lõunasööki.“

ARVA ÄRA!

RISTSÖNA

1. Maja müts.
2. Koduloom (noor).
3. Viljarõuk, suur hakk.
4. Teravili.

ESINEB MUSTKUNSTNIK MIIKAEL

Leia, kus on tema käsi mängus olnud!

SUNNIPÄEVAKULALISED

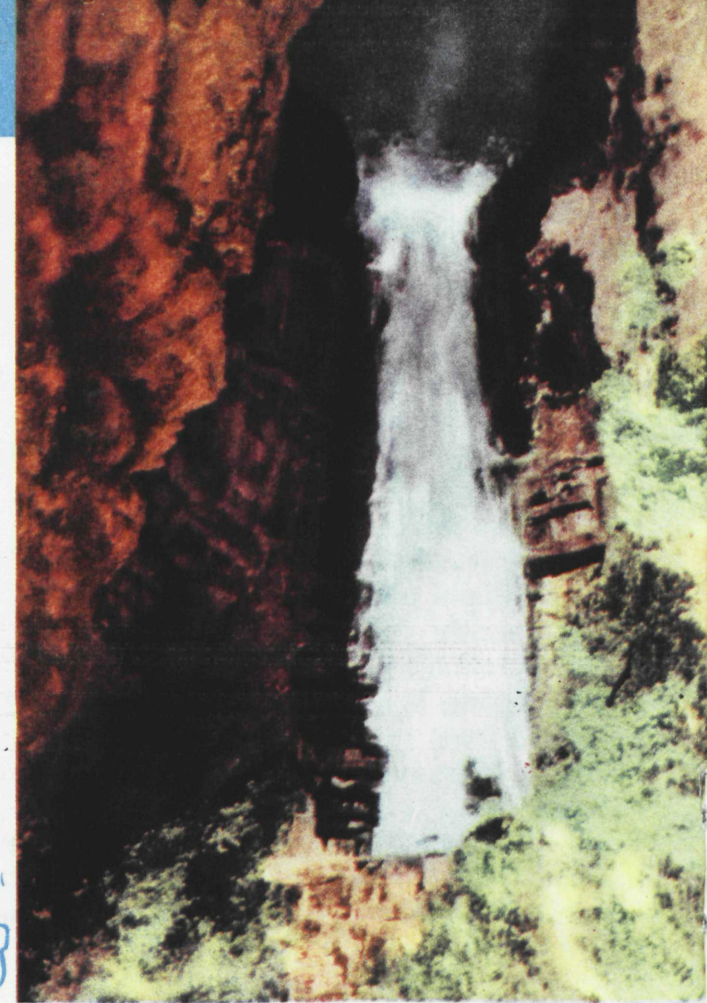
Kelle sünnipäeva peetakse?
Kes on külla kutsutud?

HUNT ÖNGITSEMAS

Hunt tahtis kalapraadi.
Aga mis talle õnge otsa jäi?

ARVA ÄRA!

GINEEA

... asub Aafrikas. Päikeses säten-
davad rohelist Atlandi ookeani
lained. Kollaselt liivarannalt lüka-
takse paadid vette. Kalurid lähevad
kalu püüdma. Sadamas seisab
palju laevu. Mitmel neist lehvib
punane lipp. Need on Nõukogude
Liidu ookeaniaurikud, mis töid
ginealastele autosid, põllutöömasi-
naid, tööpinke. Kaua olid Gineas

peremeesteks valged. Alles mõne aasta eest said ginealased vabaks. Nüüd nad tahavad ehitada tehasid, paremini harida põlde. Kuid neil on veel vähe masinaid. Sellepärast meie kodumaa abistab Ginead. Neegrirahvas omakorda saadab meile oma maa saadusi – maitsvaid banaane, mahlakaid ananasse, palmipähkleid. Ent neegrilastele on banaanid ja ananassid tavaliseks toiduks. Neile meeldivad rohkem teistsugused maiustused. Näiteks tükksuhkur. Seda see pakike pildil oleva poisi käes sisaldabki.

Palmide ja käharate suurte valgete õitega puude vahelt paistavad pealinn Conakry kõrged kivimajad. Laiadel tänavatel kihutavad autod, kõnniteedel ruttavad kirevalt rietatud inimesed. Pargis on naine. Vaata pilti: tal on pea peal suur metallvaagen. Vaagnal limonaadipudelid. Ginea on maailma üks palavamaid maid, ja naine pakub möödujale karastavat jooki. Hoida turukorvi, kaubapakki või kandekotti pea peal – see on neegrите omapära.

Linna taga algab tihe hämar

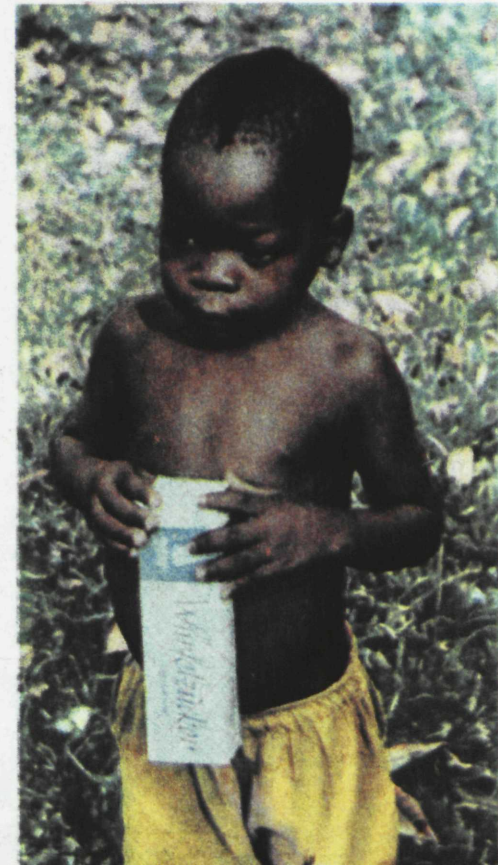
jad, millel kasvavad üksikud puud ja pöösad. Niisuguseid rohtlaid nimetatakse savannideks. Seal elavad vihmasel ajal elevantid, ninasarvikud, kaelkirjakud, lõvid. Sagivad ringi suured ja väikesed ahvid. Kuival ajal kõrbe rohi ja puudelt langevad lehed. Isegi tohutult jäme ja haraliste okstega ahvileivapuu läheb siis raagu. (Ahvileivapuu kasvatab kurgitaolisi vilju, mis on inimestele ja loomadele toiduks.) Sel ajal rändavad loomad lõuna poole, džunglile lähemale. Maapind tõuseb kõrgemaks, kerkiavad mäed. Need on lõhestatud sügavate jõeorgudega. Pildil on mäestikujõgi, mis joana langeb kaljude vahelt alla. Niisugune on Ginea.

EINO TALI

mets – džungel. Legendikul on maisi- ja maapähklipõllud. (Maapähkel kasvatab oma vilju mulla all. Sa oled neid sünnud küll. Maapähklist nimetatakse meil ka hiina pähkliks.) Neegrükülas on mitukümmend ümmargust savihütti, millel kõrged koonusekujulised õlgatused nagu mütsid peas. Pildil näed küla. Seal peetakse parajasti pidu. Toredalt ehitud neiud on tantsuhoos.

Edasi sisemaale laiuvad rohuväl-

13

11

10

1

2

12

4

6

3

4

5

8

9

Joonistanud A. KUTI

SADAM

Merel veereb laine järel laine ja mõnikord tõuseb torm. Kuid sadamas on veepind alati vaikne. Sadamat kaitseb lainetus ja tormide eest muul (1), millel udustel päevadel ja öösel vilgutab valgust tule-
torn.

„Too-oot, too-oot!“ kostab jäme laevavile sadamalähedast merelt – reidilt (2). Lootsikutter (3) ruttab reidile. Loots on meremees, kes juhib laeva sadamasse. Ja siin veavad laeva kai äärde puksiirid (4). Kaidel on kraanad (5), millega laevu kaubast tühjendatakse ehk lossitakse ja uute kaupadega laaditakse. Kraanad on võimsad: üheaainsaga neist saab korraga kolm autokoormatäit kivisütt tõsta. Ent kõige võimsam on ujuvkraana (6). See võib üles tõsta isegi väiksema laeva. Laoplatidel (7, 8) on kaubapakid, hunnikutes kivisüsi, põlevkivi ja kivikillustik. Liigub vedur, terve rodu kaubavaguneid sabas. Sõidavad veoautod, elektrikärud. Mürisevad järelvankritega traktorid. Sadamas käib töö päeval ja öösel.

Väiksematele rannasõidulaevadele laaditakse trümmidesse (laoruumid laeval) põlulüüetist, ehitusmaterjale. Seda viiakse Hiiumaa või Muhumaale. Tanklaev (9) on juba autotanklaevaga täidetud ja varsti läheb sõiduks Saaremaale. Leningradist saabunud laevalt lossitakse tööpinke. Laaditakse kaupu suurematele laevadele, mis sõidavad Rootsi, Hollandisse, Inglismaale. Ookeanilaevalt, mis tuli kaugelt lõuna-
maalt, lossitakse banaani- ja apelsinikaste. Kail asuvad autod ja traktorid. Need ootavad laadimist laevale, mis sõidab Aafrika maadesse.

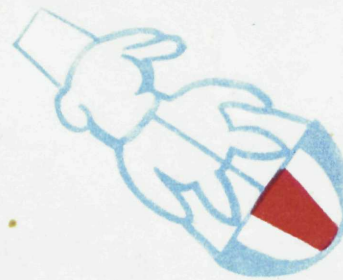
Ühel kail on suur viljahoidla – elevaator (10). Siia toovad laevad linnarahva leivavilja. Lähedal asub laiade akendega reisisijatehoone (11). Kai ääres ootab valge reisilaev (12). Kaugemal on veepinnal ujuvdokk (13). Seal parandatakse ja värvitakse laevu.

Sadamas on palju laevu. Kuid laevu saame järjest juurde. Rohkem hakatakse laadida ja lossida kaupu. Sadam saab senistele lisaks uusi, veel võimsamaid kraanasid. Sadamakaid lausa kihavad veoautodest, auto-tõstukitest, elektrikärudest. Ja me ütleme: meretransport on edasi arenenud!

Seda nõuabki uus viie aasta plaan, mis võeti vastu Moskvas partei XXIII kongressil.

Joonistanud O. KILDEMAA

Julged LANGE- VARJURID

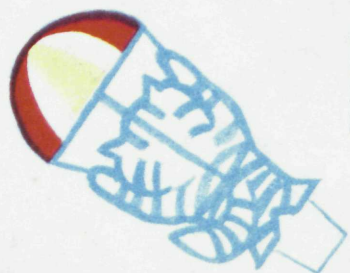

Lõika välja märklaud ja julged langevarjurid. Plastiliinist veereta neli kuuli. Iga langevarjur kinnita kuuli külge nii, nagu pildil näidatud. Ongi kõik. Nüüd võid koos mängukaaslastega hakata silma täpsust proovima.

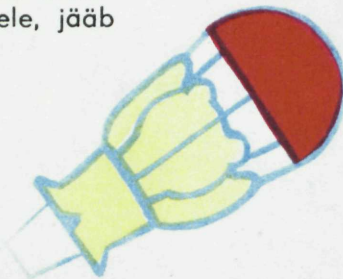
Märklaud pane pörandale. Iga mängija laseb kor-
damööda langevarju pea-
kõrguselt märklauale kuk-
kuda. See, kes nii täpselt
sihib, et langevarjur ku-
kub märklaua keskel ole-
vale punasele sõõrile,

saab kuus punkti. Kelle langevarjur kukub ringi
alale, millel on number 5, saab viis punkti, jne.
Mängija, kelle langevarjur juhtub kukkuma märk-
laua äärel olevasse metsa või järvesaarele, jääb

ühe täpsusproovi vahele. Kelle langevarjur aga ku-
kub järve, see langeb mängust hoopis välja.
Silma täpsust proovib iga mängija kümme korda.
Kellal siis on kõige rohkem punkte, on võidumees.

PLASTILIIN

Kuldtaldrik

ELLEN NIIT

On see alles trikk! –
Väike pudikeel Mikk
mitte kuidagi moodi
öeldud ei saa
TALD-RIK.

Utleb muudkui
TARD-LIK,
ikka TARDLIK ja TARDLIK.

No küll on hull trikk!
Kuule, Mikk,
eks sa proovi siis öelda kord
MULD-RIK.

Aga tema ei saa,
ei saa ega saa.
Tuleb muudkui
MURDLIK,
ikka MURDLIK ja MURDLIK.

Küll see suu on tal kurdlik
ja ta ise on kurblik.
Ei saa ega saa!
Ei taldrik, ei muldrik.

Vaene pudikeel Mikk,
küll see keel on tal tardlik.
Ta ei saa ega saa
öelda TALDRIK.

Oota, pisike Mikk,
oota, mul on üks trikk.
Ütle lihtsalt:
MUL TRIKK,
noh, tead –
MEIL TRIKK,

meil trikk,
teil trikk,
neil trikk,

mul trikk,
sul trikk,
tal trikk.

Näed, ongi käes!
Ongi käes tal trikk.
Hull trikk,
kuldtrikk,
TALDRIK!

Täitsa korralik taldrik.
KULD TALDRIK.

SEDA SINIST JOONT MÕÕDA LÕIKA VALJA KORVALOLEV KASITÕULEHT

KA KASAHSANI LASTEL ILMUB OMA AJAKIRI. NENDE AJAKIRJA NIMI ON „BALDÖRGAN“. JA KAUGE „BALDÖRGAN“ TULI „TÄHEKESELE“ KULLA NING TÕI KULAKOSTIKS KAASA NEED JUTUD JA LUULETUSED.

TUULELIPP KARIM

Z. IMANBAJEV

Lapsed kirjutasid etteütlust. Karim sai valmis ja hakkas oma tööd läbi vaatama. „Porgand,“ kordas ta mitu korda endamisi. Siis heitis pilgu pinginaabri vihikusse. Seal seisis „porkand“. Karim parandas endalgi niimoodi. Siis mõtles: „Ei tea, kuidas Kaiken kirjutas?“ Pööras ümber ja vaatas ruttu selja taha. Kaikenil oli kirjutatud „porgant“. „Küllap Kaikenil on õigus!“ arvas Karim, tõmbas „d“ sõna lõpust maha ja asendas selle „t“-ga. Nii tegi Karim, kes ei julgenud iseendale loota, ühes sõnas kaks rumalat viga ja sai kahe.

Kui teised sellest kuulsid, naersid nad kaua ja kõva häälega. Karimil hakkas häbi ja sellest peale ei keerelnud ta enam tuulelipuna oma pingil ega õngitsenud tarkust võõrastest vihikutest.

KAHJU HAKKAS

M. TUREŽANOV

Žeten mängis väikese Usseniga. Ussen oli kangesti hellitatud ja oma õigust täis. Alati, kui ta vihastus, haaras, mis kätte sai, ja lõi. Žeten ja Ussen mängisid juba tükk aega. Aga kuidas Žeten ka püüdis Usseni meele järele olla, hakkas see siiski jonnijama. Lõpuks võttis ta naela ja torkas Žeteni ilusale kirjule pallile augu sisse. Ja ega see veel kõik olnud! Ta lõi vitsaraoga Žetenile vastu sõrmi. Žeteni käsi läks punaseks ja paistetas üles. Ta jooksis koju ja rääkis kõik emale ära.

„Ussen on paha poiss,“ ütles ema. „Kas ma küllalt pole sind hoitanud, et ära temaga mängi!“

„Ussen on ju minust väiksem,“ pomises Žeten. „Oleks ta niisama vana või veel suurem, siis ma talle...“

OKKAKORJAJA

K. MURZALIJEV

KINGI MA EI PANNUD JALGA –
TUUTU PAELU SÕLMIDA!
VAARIKALE METSA ALLA
LÄKSIN SUURE KORVIGA.

AGA KOJU TULIN HOOPIS
OIATES JA LONGATES.
TERVE ÖHTU EMA NOPPIS
OKKANÕELU TALDADEST.

Tõlkinud VESTE PAAS

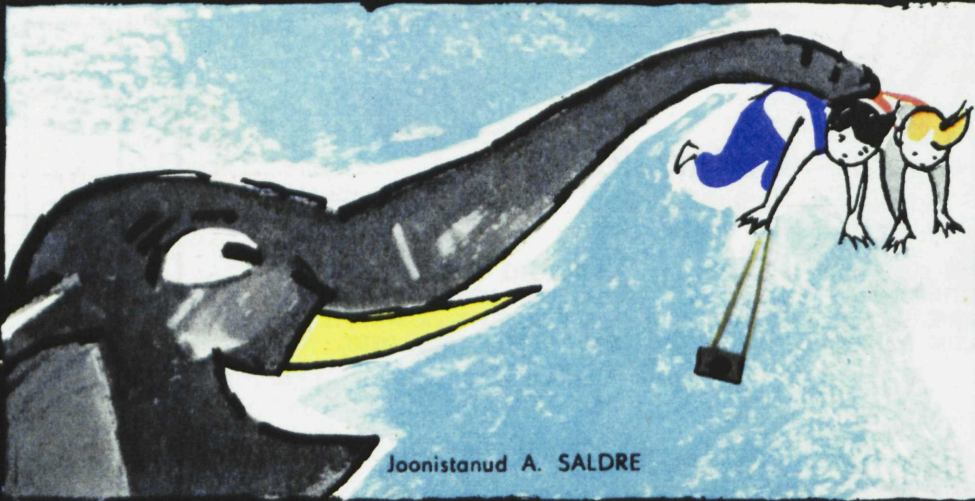
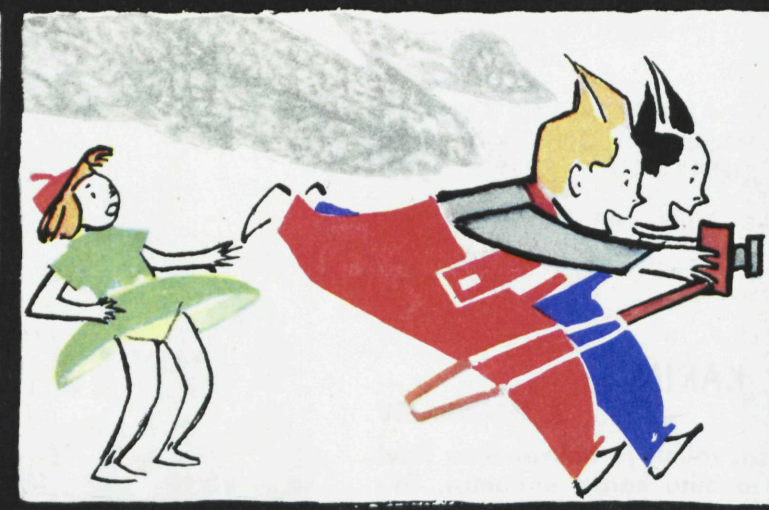
Illustreerinud
K. NIINEPUU

Esikaanel E. VALTERI joonistus
„Väravavahi meisterlik hüpe“.

ELKNÜ Keskkomitee ja ENSV Pioneeriorganisatsiooni Nõukogu ajakiri „Täheke“ nr. 5 – 1966.
Toimetuse kolleegium: L. Lilleaas, I. Linnat, E. Lootsar, H. Pukk, L. Põhi, H. Raigna.
Toimetaja H. Pukk. Kunstiline toimetaja E. Pikk.
EKP Keskkomitee Kirjastus, Tallinn, Lauristini 1, tel. 422-28. Toimetuse aadress: Tallinn, Estonia pst. 4, tel. 449-70, 475-20.

Loodud antud 25. III 1966. Trükkida antud 27. IV 1966. Trükiarv 54 800. Arvutuspoognaid 2.96. MB-04261. Tellimise nr. 463.
Trükikoda „Oktoober“, Tallinn, Tartu mnt. 41. Ofsetipaber nr. 1, 100 gm², 62X90, 1/8. Sovetski Tseluloosi- ja Paberikombinaat, Kaliningradi oblast.
Журнал «Звездочка». На эстонском языке. Издатель ЦК ЛКСМ Эстонии.

KALLE, VALLE, MALLE,

Joonistanud A. SALDRE

ИНДЕКС 78231
HIND 15 KOP.